

יביע אומר - הר גילה

פרשת מצורע | גליון 295

ח' ניסן תשפ"ב
להפצת העלון / הארות / הקדשות
יעקב - 0528445949

זמני היום אופק ירושלים

מוצ"ש	מוצ"ש	מוצ"ש
19:40	20:27	18:48

העלון מוקדש לפרשות והצלחת הגדול הר' בן ציון מוצפי בן מובה שליט"א | אסתר בת ראושנה | עמית בת תקוה | שיראל בת אור
לרפואת - דניאל בן גול, דוד יהונתן דניאל בן מובה, אביטל בת רעיה הי"ד | לע"ז - משה בן שמחה, משה בן מרים, שמחה בת ראושנה
יוזם הגון-חומר בן מול, ורד פרחיה בת בתיה, שיר בת אסתר, רות בת רבקה | להצלחת - מתפללי בית כנסת "יביע אומר" הר גילה.

מורנו ורבנו הלכה למעשה

עפ"י גאון עוזנו ותפארתנו מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
ובנו הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א

הלכות פסח חלק ב': מכירת חמץ א. מוצרים שיש בהם תערובת חמץ ורוצה להשאירם בביתו כדי להשתמש בהם לאחר הפסח, יש להצניעם במקום סגור היטב, ולמוכרם לגוי ב"מכירת החמץ" שבאמצעות הרבנות המקומית. **ואין צורך למכור את כלי החמץ,** וכן יזהר שלא להניח את מוצרי המזון שרוצה למכורם לגוי - בתוך כלים, אלא יניחם בתוך ארון או קופסת קרטון סגורה ומוצנעת היטב. וזקן או חולה שאינו יכול למכור את החמץ בעצמו, יכול למנות שליח שיחתום במקומו על השטר של הרבנות וימכור את החמץ בשבילו.

ב. אין לקנות שום מצור שיש בו חמץ, לאחר הפסח, בין מאכל בין משקה (כגון בירה), אלא מבעלי מכולת וצרכניה שמכרו את החמץ שלהם לגוי, על ידי הרבנות המקומית כנהוג, או על ידי תעודה מתאימה, כדי שלא יכשל בחמץ שעבר עליו הפסח. כי חמץ שעבר עליו הפסח נאסר בהנאה.

דיני הגעלת כלים א. כלים שמשתמשים בהם בחמץ, אסור להשתמש בהם בפסח מבלי שיכשירם, וכפי תשמישו של הכלי כך הכשרו, וכמו שיתבאר להלן. **שפודים ואסכלאות** שצולים בהם בשר על האש, ופעמים שמעדרים בהם חמץ, צריכים ליבון באש עד שיהיו ניצוצות של אש ניתזים מהם.

ב. תנור אפייה חשמלי, יש לנקותו היטב עד כמה שהיד מגעת, ולהמנע מלהשתמש בו 24 שעות קודם ההכשר, ואחר כך ידליקו את התנור בחום הגבוה ביותר שאפשר, וישאירוהו דולק כשעה, **וסיר עוגה והתבניות** שאופים בתוכם חלות בתנור, צריכים ליבון באש. ולכן התבניות של תנורי אפייה חשמליים, יש ללבנם באש או להחליפם בתבניות חדשות.

ג. מיקרו גל, שיש בו גם גופי חימום [השחמה], דינו כדין הכשר תנור אפייה וככ"ל. ומיקרו גל הפועל רק באמצעות קרינה נכון להכשירו על ידי שינקו אותו היטב, ויניחו כוס שיש בתוכה מעט מים ומעט חומר ניקוי, וירתיחו את המים במשך מספר דקות, עד שדפנות התנור יספגו את האידים. ונכון להוסיף עוד חומרא להשתמש בו בפסח רק באמצעות קופסת פלסטיק סגורה היטב.

ד. מדיח כלים חשמלי הפועל ע"י שטיפה ברותחין עם חומרי ניקוי פגומים, מותר להשתמש בו בפסח ע"י שינקו היטב את המכונה. ונכון שגם יפעילו את המכונה [בלי כלים בתוכה] בשטיפה ברותחין עם חומרי ניקוי פגומים.

ה. סירים שמבשלים בהם על האש, וכן מחבתות בטיגון שמן צריכים הגעלה במים רותחים בכלי ראשון שעל האש, **וסיר לחץ** צריך הגעלה, וגם הגומי שבכיסוי, יש להגעילו לאחר שינקוהו היטב, **ומכסאות הסירים** צריכים הגעלה.

ו. החצובה שהיא הברזל שאצל האש, שמניחים עליה הסיר, יש לנקותה היטב ולהגעילה ברותחים, ואם עירה מכלי ראשון הוכשרה בכך. וכן הדין **למריים של גאז, וכן למקום האש עצמו,** שיעילים אחר ניקוי ושפשוף היטב. **ופלאטה חשמלית** ישפוף עליה רותחים מכלי ראשון, לאחר שינקה אותה היטב. [ואם חימם עליה חמץ בעין יצפנה גם בנייר כסף]. **ומחבת שמטגנים בה בלי שמן כלל,** אין להכשירה בהגעלה. וכיון שאי אפשר בליבון לא ישתמש בה בפסח.

ז. כלי כסף וכלים שמשתמשים בהם בצונן, כגון כוסות הכשרם על ידי שטיפה והדחה בלבד. **ומקרר חשמלי** דיו בשטיפה וניקוי ..... **המשך בדף אחרון.**

טעמו וראו כי טוב ה'

כל יום בבית הכנסת שחרית בשעה 06:00, מנחה - 20 דק' לפני שקיעה
שעור תורה ותפילת ערבית, לאחר ערבית - מתקיים השעור היומי

יום א' - הרב גדעון מזרחי שליט"א - הלכה שולחן ערוך
בשעה 20:15 טהרת המשפחה לנשואים בלבד.

יום ב' - הרב אהרון קצין שליט"א - עין יעקב

יום ג' - הרב ניתאי כדורי שליט"א - מוסר

בשעה 20:15 גמרא מסכת תענית.

יום ד' - הרב גדעון מזרחי שליט"א - הלכה שולחן ערוך

יום ה' - הרב אהוד דהאן שליט"א - פרשת שבוע

אור תורה לנשים בימי נ"י פסח 20:45

חברי בית הכנסת 'יביע אומר' מקדמים בברכה את

הרב גדעון מזרחי שליט"א

המתארח עימנו בשבת - להלן זמני תפילות ושעורי התורה

יום שבת

יום שישי

07:45 שחרית ודרשה הרב

18:35 שיר השירים

15:30 תהילים לילדים

18:48 מנחה

16:00 שעור התורה המרכזי

קבלת שבת ודרשת הרב

דרשת שבת הגדול - הכנה לפסח

ערבית

17:30 מנחה ואח"כ סעודה שלישית

21:30 שעור תורה

בבית הכנסת יחד עם הרב

עם הרב בבית הכנסת

19:10 שעור תורה עם הרב

19:30 ערבית ולימוד תנא דבי אליהו

בשבת הבאה - חג פסח - יתארח הרב רפאל מועלם שליט"א

אזינת נשים פתוחה

'מסירות נפש'

שבת שלפני פסח נקראת שבת הגדול מפני הנס הגדול שנעשה בה, כמובא בשולחן ערוך סימן ת"ל. פסח שיצאו ישראל ממצרים היה ביום חמישי יוצא אפוא שבשבת שלפניו היה יום עשירי בניסן, שבו נצטוו לקחת שה לבית אבות לצורך קורבן פסח.

נחשוב על מה מדובר עבד שמתכנן לשחוט את האלוק' של ה-'בוס' שלו.

כל אחד מבני ישראל לקח שה לפסחו, וקשר אותו למיטתו למשך ארבעה ימים. וכששאלו המצריים מדוע, השיבו להם- עוד כמה ימים אנחנו שוחטים את האלוקים שלכם כפי שציוונו השם. פשוט ארבעה ימים של מסירות נפש עצומה.

מובא במדרש רבה שמות ט"ז ג'- בשעה שאמר הקב"ה למשה לשחוט את הפסח, אמר לו משה רבנו - ריבונו של עולם הצאן זה אלוהיהם של מצרים ואיך נשטח אותו ולא יסקלוננו?? אמר לו הקב"ה - חייד, אין ישראל יוצאים מכאן עד שישחטו את אלוק' מצרים לעיניהם, להודיע שאין באלהיהם כלום.

ועוד, כדי לחזק את האמונה בנשמתם, נצווטו בנ"י לצלות את הקורבן כדי לפרסם את השחיטה. והרי כולנו מכירים את ריח הצלי נודף למרחקים.

ובנוסף גם אסור לשבור עצם ככה שאין שום אפשרות להעלים מעיני המצריים את שחיטת הקורבן ואכילתו.

השקפה יהודית- הרב אהרון קצין

'מבחן האמונה- מטמון'

הנה בפרשת השבוע נאמר **"וְנִתַּתִּי נֶגַע צִרְעַת בְּבֵית אֶרֶץ אֲחֻזְתְּכֶם"**.

לכל אדם, אומר הגאון הצדיק **רבי ראובן קרלנשטיין** שליט"א (בספרו **'יחיי ראובן'**), נגזרה מנת היסורים שעליו לעבור בימי חייו. השאלה היא: כיצד מקבל האדם את היסורים הבאים עליו, מה תגובתו? וגם כאן, הכל תלוי **ב'צקודת המבט'!**

הנה לדוגמא, כאן בפרשת נגעי בתים: מגלים לנו חז"ל, שפעמים חפץ הקב"ה לזכות את האדם במטמון, ולשם כך מביא לו בקירות ביתו **נגע צרעת**.

נדמיין לעצמינו יהודי שהתגלה בביתו נגע צרעת והוא מזעיק את הכהן. הכהן שולח להודיע לו, לפני שאגיע לביתך עליך להוציא את כל רכושך מהבית, שלא יטמא במידה ויתברר שאכן צרעת הבתים היא זו.

"אוי ואבוי" חושב האיש - "להוציא את הכל מהבית זו עבודה קשה! אבל טוב, הכהן אומר - אני מקבל".

בסופו של דבר, נגע הצרעת נשאר בבית שבועיים שלוש, נגע הצרעת חוזר לאחר הקילוף והסידוד החדש, והכהן פוסק כי יש להרוס את כל הבית עד היסוד! הורסים את הבית, **ואז מתגלה המטמון שהטמינו האמוריים**.

ולכאורה אם הקב"ה רוצה לתת לאדם מטמון, וכי אין בידו דרך יותר טובה לעשות זאת, כגון: זכיה בהגדלת מפעל הפיס וכדומה... לשם מה צריכים לשבור את הבית, ולעבור את כל העינוי והסבל הזה, עד שסוף סוף זוכים למטמון?

אלא התשובה היא: **הקב"ה רוצה לתת לו את המטמון, אבל קודם כל הוא מנסה אותו לראות אם אכן הוא ראוי לזכות בו!**

ולכן כשנראה לאדם נגע בביתו, הקב"ה בעצם מנסה אותו בנסיון אחר נסיון לראות אם עומד הוא **במבחן האמונה**. בתחילה - נצרך הוא לשהות שבוע מחוץ לביתו, לאחר מכן עליו לשבור כמה אבנים מקירות הבית, ובשבוע השלישי נאלץ להרוס את כל הבית עד היסוד, ורק אז... **מתגלה המטמון!**

כשאדם מאמין באמת, ורואה את הדברים הקשים בעין נכונה לפי השקפת התורה, כפי שהקב"ה רוצה שנראה את הדברים, בסופו של דבר, הכל יהפך לו **למטמון אחד גדול!**

זוית הראיה של התורה היא, כי מטרתם של הנסיונות הבאים עלינו היא לגלות את האוצרות הטמונים בהם או אחריהם, ולתת לנו שפע גדול ונצחי בכפל כפליים בעולם הזה ובעולם הבא!

זהו הלקח הנפלא הנלמד מהפרשה, כי אדם כשמבחין ב'נגע' אצלו בבית, על אף שקשה לו, הוא איננו מתלונן, ומאמין שהכל לטובה **הוא יזכה לאוצרות!**

המצב כעת בעולם לא פשוט, פרשת ה"נגעים" התפשטה בעולם ה' ירחם, וצריכים לזכור כי רק ע"י שנתחזק בלימוד התורה, נזכה למגר את המגיפה הזו, וכל החולים יבראו. נביא כמה מעשיות על גודל כוחה של תורה:

בעיירה איישישוק היה כולל שבו למד גם **ר' חיים לייב** מהעיר סטוויסק. באותם ימים הייתה מגיפה נוראה בכל האזור ההוא, והיא הפילה חללים רבים, אך באיישישוק עצמה לא פגעה. רבי אברהם שמואל, בעל **'עמודי אש'**, שכינה כרבה של איישישוק באותם ימים, אמר לרבי מנחם קרקובסקי, מתלמידי הכולל: "ודע הינך מפני מה לא פוגעת המגיפה בעיירתנו?".

"האברך ר' חיים חייב שלומד כל יום במשך רוב שעות יום **בעמידה**, - הוא שעוצר את המגיפה ומונע בעדה מלחדור לגבולנו". חותנו של ר' חיים לייב, יהודי מלידא, שלח באחד הימים להודיע לחתנו שהואיל והמגיפה במלוא

ככה שידעו עם ישראל שבוודאות המצריים יודעים ששוחטים את האלוקים שלהם.

זו מסירות נפש אדירה שעוברת בגנים שלנו ונטועה בכל לב יהודי.

מורי ורבותי במה מדובר? לכל אחד מגיע נסיון כזה או אחר. והנסיונות אינם פשוטים.

לדוגמא - איש או אישה רוצים להתחזק בעבודת השם, להתחיל ללכת עם כיפה או כיסוי ראש או למשל להתחיל לשמור שבת או להגיע לשעור תורה, להשתתף בתפילה במנין ועוד המון דוגמאות. אפילו בעיני האדם הדתי מתעוררת תמיה - 'מה קרה לו/לה פתאום מתחיל להתחזק.

כולנו מכירים את זה.

האדם רוצה לנסות לשנות משהו במהלך חייו. ויש על זה המון ביקורות מכל כיוון. מהמשפחה, והחברים, האדם שואל את עצמו אם בכלל הוא יצליח להתמיד בשינוי בו הוא חפץ. ולכן נדרשת מסירות נפש של ממש.

זה לא קל בכלל.

אבל. זהו אבל גדול! אסור לשכוח שבכל אחד מאיתנו קיימת היכולת למסירות נפש הזאת להתקרב לקב"ה וכל ניסיון שמגיע לאדם יש לו כוחות לעמוד בו. לכן אל לנו להירתע. יש לנו את היכולת לעמוד מול כל ניסיון. זוהי מסירות הנפש שקיבלנו מאבותינו שהיו במצרים, שבת הגדול שלום.

עוצמתה בסביבות איישישוק, הוא קורא לו לחזור ללידא. ר' חיים לייב נעתר לבקשת חותנו ונסע. ומיד כאשר יצא מאישישוק החלה המגיפה לפגוע גם בתושבי עיירה זו!

כאשר הייתה רעידת אדמה ביפן ונהרגו בה אלפי איש, אמר מרן **ה"חפץ חיים"** שמכיוון שביפן אין יהודים לומדי תורה - לכן קרה להם זאת".

מסופר על דביקותו בתורה של הגאון העצום **רבי ברוך בער ליבוביץ' זצוק"ל**, בעל **ה'ברכת שמואל'**, שפעם אחת כשבאו לשאול אותו באיזה עניין, שמע שוב ושוב, ולא הצליח להבין את השאלה מרוב שהיתה מחשבתו תפוסה בתורה, ולא היה יכול להסיח דעת מזה. ולבסוף אמר לחתנו הגאון רבי ראובן, שישמע את השאלה וישיב עליה במקומו, **כי הוא לא מצליח להסיח דעתו מלימודו!**

וכיצד היה העולם הזה של רבי ברוך בער? ידוע שהגרמנים ימ"ש בכל מקום שנכנסו הרגו את כולם, ואילו כשהגיעו לקמניץ מקום מגוריו של רבי ברוך בער, לא נגעו לרעה ביהודים שם, ולהיפך הם כיבדו את רבי ברוך בער, ואמרו שיעזרו לו בכל מה שהוא מבקש, וזה היה שלא כדרך הטבע שהגרמנים ימ"ש עם כל אכזריותם הנוראה כיבדו את רבי ברוך בער, כי מן השמים שמרו עליו, ותורתו הגנה על כל העיר.

וכשהוצרך לעזוב את קמניץ ולנסוע לוויילנא, לא הייתה לו אפשרות לקחת עימו את ספריו. ושח מרן הגאון ר' גרשון אדלשטיין שליט"א: "שמעתי מאחד שהיה נוכח שם איך שרבי ברוך בער ניגש אל הספרים ודיבר אליהם, ובקושי גדול נפרד מהם!"

ולאחר פטירתו של רביברוך בער התבטא **ה"חזון איש"** ואמר, שאם רבי ברוך בער היה חי לא היתה השואה, כי דביקותו בתורה היתה מגינה על הדור למנוע את החורבן. אך הצדיק אבד, ומפני הרעה נאסף הצדיק.

עוד מעשה, אביו של הגאון **רבי ישראל יעקב פישר זצ"ל**, חלה פעם בצורה אנושה, והרופאים כמעט והרימו את ידיהם מרפואתו. בבתי הכנסת בירושלים הירבו להתפלל עליו. אולם המצב הלך והחמיר.

כשבאו וסיפרו את המצב הקשה לבנו של החולה, הפוסק הנודע בשערים הגאון רבי ישראל יעקב זצ"ל, עמד ואמר: **"ריבונו של עולם, הריני מקדיש את 17 דפי הגמרא שלמדתי היום, לרפואתו של אבי"**.

בני המשפחה מספרים שהתקיים בו, ברבי ישראל יעקב, הפסוק "עוד הם מדברים ואני אשמע" (ישעיה סה, כד), וברגע שאמר הגר"י מה שאמר, חלה הטבה במצבו של האבא. והיה זה נס ופלא, שגרם לתדהמה רבה בקרב הרופאים.

אבל בכך לא תם הסיפור הפלאי. אביו של הגאון, קם והתהלך כאחד האדם. וכאשר חלפו בדיקו **17 שנים**, מיום אל יום, מאז הקדיש הגר"י את 17 הדפים לאביו, נפטר האבא לבית עולמו.

מי שספון בין כתליו של בית המדרש, אינו זקוק להוכחות ולגילויים על כוחה של תורה. אבל, יש בסיפור זה כדי להדוף את טענותיהם של אחינו המצויים מן העבר השני של המיתרס, הבאים מידי פעם ב'טענות' שונות ומשונות אודות ה'הקצבות' הניתנות ללומדי התורה, **ואינם יודעים שכל קיומם וחיותם, הוא אך ורק בזכות התורה ולומדיה!** (מתוך הספר אוצר הסיפורים למחנכים ולמרצים ח"א).

יהי רצון שנזכה במהירה לבשורות טובות, ויתקיים בנו "והיסירותי מחלה מקרבך", אמן ואמן. שבת שלום.

'מצורע'

כאשר התורה מדברת בפרשתינו על נגעי בתים , נאמר " כי תבאו אֶל אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְכֶם לְאֶחְזָה וְנָתַתִּי נֶגַע צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אֲחֻזְתְּכֶם". דבר ראשון נאמר "ונתתי". הקב"ה בכבודו ובעצמו נותן נגע בבית. הפרט השני הוא כי נגעי בתים נוהגים רק בארץ ישראל ולא בחוץ לארץ. מדוע?

שני הפרטים משלימים אחד את השני.

ארץ ישראל היא מקום מושבו המרכזי של הקב"ה . כאן הוא אינו נותן למזל ולמלאכים לנהל את המאורעות . אלא הוא עצמו מנהל ישירות ללא שליח ומלאך.

כאשר האדם נמצא בארמון המלך ובפרט בעומדו לפני המלך בבגדים יקרים וחשובים, אזי כל לכלוך הכי קטן מפריע.

כאשר אנו בארץ ישראל כל פגם במעשינו הוא משמעותי ביותר .

וזאת רומז לנו הקב"ה באמצעות נגעי הבתים.

אנשים רבים מתאמצים להגיע לקבורה בארץ ישראל. וזו אכן זכות גדולה. אך הרבה יותר גדול מזה הוא לגור בארץ ישראל.

יש אנשים שאינם יכולים לגור בארץ. הארץ גורמת להם לצאת ממנה.

ככל שנטהר את עצמנו נוכל להחזיק בארץ ישראל ולחיות בה טוב יותר.

מכאן ניתן לראות כי כאשר הקב"ה מביא נגע על ביתו של האדם , הדבר מרמז על הקירבה לקב"ה ולא על הריחוק.

אדרבה , מתוך הקירבה והרצון לסייע לאדם לשפר את דרכיו, מתוך אהבה זו מגיע הנגע.

ולהיפך, אם הקב"ה אינו גורם לאדם לשפר את דרכיו, הדבר מסמל כי הקב"ה כביכול כבר מיואש ממנו. והקב"ה יודע שאין טעם להביא עליו נגע. לפחות שיקבל את עולמו בעולם הזה.

ההיפך מאהבה אינה שנאה כמקובל לחשוב. אלא אדישות.

לעיתים אנו רואים כי יש בין בני זוג הערות האחד כלפי התנהגות השני.

בן הזוג שלו מעירים נוטה לקבל את ההערה כבקורת המבטאת שנאה. אך הדבר אינו נכון.

בפרט הדבר מצוי בעתות לחץ . למשל בערב הפסח.

יעקב ושירי הגיעו לשוחח על הלחץ בערבי שבת וחג בכלל ובערב פסח בפרט.

הלחץ גורם ליעקב לצעוק על בני המשפחה שלא עשו די .

שירי מקבלת זאת כבקורת עליה ועל יכולת ניהול משק הבית שלה. החלטנו יחד לעבוד בשני מישורים.

המישור הראשון הוא הטכני.

להגדיר את הדברים ההכרחיים לעשות קודם הפסח לדעתו של יעקב.

ולדרג אותם לפי דרגת דחיפות.

לחלק את העבודה לפי זמן ומי אחראי על כל דבר.

החלק השני מדבר על הביקורת.

וגם הוא מתחלק לשני חלקים.

הראשון הוא אופן העברת הביקורת .

השני הוא קבלת הביקורת.

על החלק הראשון שיוחננו באריכות. והסברנו כי המשפט "כשם שמצווה לומר דבר הנשמע כך מצווה שלא לומר דבר שאינו נשמע", מתייחס למספר אספקטים.

הן ליכולת של השומע לשמוע. והן ליכולת של המשמיע להשמיע.

וכבר אמר רבי אלעזר בן עזריה על דורו (ערכים טז) : תמיהני אם יש בדור הזה שיודע להוכיח .

והן לאופן אמירת הדברים. אם באופן זה הדברים אינם מתקבלים, מוטב לא לאומרם.

אך גם מקבל הביקורת צריך לדעת שהביקורת אינה מעלה או מורידה את ערכו.

מעביר הביקורת רק מספר כי לדעתו זה אמור להיות אחרת.

זה לא אומר כי דעתו היא הקובעת או בהכרח מקובלת על כולם.

יכול להיות שהוא חושב דבר אחד ומישהו אחר חושב אחרת. וזה לגיטימי.

כמו כן , העברת הביקורת מלמדת שיש קשר בין בני זוג. כל עוד אין אדישות, יש מקום לתיקון.

גם במצרים, טרם הגאולה אמר ה' לישראל "משכו וקחו לכם" . וכבר אמרו במדרש כי הכוונה "משכו ידיכם מעבודה זרה".

והיה זה מאהבת ישראל.

ולכן נשתדל לתכנן כראוי את ההכנות. ולא לפגוע. וכמובן גם לא להיפגע.

ולזכור כי מתחת להכל מסתתרת האהבה.

שבת שלום ומבורך.

לייעוץ וסיוע ניתן להתקשר 0523898468.

חושן משפט- הרב יצחק פריי**משולחן בית הדין'**

שאלה : יעקב שואל : "הזמנתי תנור לאפיית מצות עבור הקהילה שלנו בחו"ל. הדבר התמשך, התנור לא היה בגודל שרצינו מלכתחילה, לבסוף התפשרנו על הנחה של אלף שקל וסיכמנו על התנור כמו שהוא. היינו קבוצה של כ-5 אברכים שביחד רצינו לארגן את אפיית המצות.

ארגנתי כרטיס אשראי מאחד מבעלי הבתים והיינו אמורים לאסוף את הכסף ולקנות את שאר האביזרים וכו'.

למעשה ראיתי את עצמי נשאר לבד בשטח . אף אחד לא עוזר לי לאסוף את הכסף לכסות את הכרטיס אשראי ואף אחד לא עוזר עם הדברים האחרים.

הספק של התנור התקשר אלי שהוא לא מצליח להעביר את הכרטיס אשראי.

יום אח"כ הודעתי לו שאני מבטל את ההזמנה. הספק טוען שהוא שיפר במיוחד עבורנו את התנור וכו' ואינו מסכים לביטול ההזמנה.

פתרון לחידה משבוע שעבר:

- מה הקשר בין שבת, ברית מילה ותורה? **תשובה-** שלושם נקראים בשם : אות. ראשי תיבות שבת: שבת, ברית-מילה, תפילין
- מדוע נכתבה פרשת תזריע אחרי פרשת שמני? (ויקרא רבה) **תשובה-** "כשם שיצירתו של האדם באה אחרי כל הברואים, כך נתפרשה טהרתו אחרי כל הברואים" (המפורטים בפרשת שמני)
- ציין ג' שמות של נגעים בעור המוזכרים בפרשתנו? **תשובה-** שאת, ספחת, בהרת.
- "ישב בדד". איזה עונש מידה כנגד מידה יש כאן? **תשובה-** המדבר לשון הרע מפריד בין איש לאשתו ובין חבר לרעהו ולכן גם הוא יופרד מחברת אנשים.
- " החודש הזה לכם ראש חודשים": א. מה לומד רש"י מהמילה הזה? ב. באילו עוד עניינים נאמרה מילה זו למשה ומדוע? **תשובה-** א. משה התקשה במולד הלבנה והקב"ה הראה לו באצבע. ב. במעשה המנורה, השקלים וטומאת השרצים, כי משה התקשה בהם.

חידה

- על איזה עוונות בא נגע צרעת? (עיין בגמ' ערכין טז.)
- מדוע מביאים ציפורים לטהרת המצורע?
- איזו מידה כנגד מידה יש בכך שצבע הצרעת לבן?
- מנין לומד המדרש (ויקרא רבה פרשה ט"ז): "כל האומר לשון הרע כאילו עבר על חמישה חומשי תורה?"
- מי הראשון בעולם שלקה בצרעת? (עיין מדרש תנחומא בפרשה)

כי התורה כוללת את כל הטובות שבעולם...

חייב אדם לקבוע זמן ללימוד תורה כל יום שיעור תורה ביביע אומר

חברי הקהילה שואלים

ספק או סניף להקל, מועיל גם בלא ליבון כדעת תוס' ועוד.

וכתב מרן (תנ"א סעיף ו) "כל כלי הולכים בו אחר רוב תשמישו, הלכך קערות אע"פ שלפעמים משתמשים בהם בכלי ראשון על האש, כיוון שרוב תשמישם הוא בעירוי שמערה עליהם בכלי ראשון כך הוא הכשרם" וכן כתב (שם סעיף כ"ה) כל כלי השתיה בין צלוחיות בין כוסות מותרים בשטיפה, בין זכוכית (שבלאו הכי אינו בולע) וכו' בין של מתכת אע"פ שלפעמים נותנים בהם לחם, והכוונה היא לפי צורת שימושו העיקרית, כלומר שאם רגילים להשתמש בו בקר ופעם אחת השתמשו בו ברותח די לו בשטיפה בקר ולא צריך הגעלה, כמו שכתב מרן להדיא (סימן תנ"א סעיף כ"ה) "כל כלי השתיה, בין צלוחיות בין כוסות, מותרים בשטיפה. בין שהם של זכוכית, בין שהם של עץ, בין שהם של מתכת, בין שהם של חרס, ואע"פ שלפעמים נותנים בהם לחם חם, כיוון שרוב תשמישן אינו אלא בצונן סגי בשטיפה, שלא הלכו בכל כלי אלא אחר רוב תשמישו". והוא הדין כלי שמשמשים בו בדרך כלל באמצעות נוזלים והשתמשו פעם אחת על האש ממש די לו בהגעלה ואין צריך ליבון, אבל אם דרך הכלי להשתמש בו על האש ממש בלי נוזלים ואין משתמש כלל בחמץ אלא רק בבשר שאינו מעובד, ורק פעם אחת השתמש בו בחמץ, אין אומרים שרוב תשמישו אינו לחמץ, אלא צריך הכשר כדון בליבון. והביא כמה ראיות לזה מורינו הראשון"צ בילקוט יוסף הלכות פסח (ח"ב עמוד גש"מ). והטעם לכך: א. נותן טעם לפגם מותר והחמירו בו חכמים והם הקילו שהולכים אחרי רוב תשמיש (רמ"ע מפאנו) ב. אנחנו תולים שגם בפסח ישתמש בהם במיעוט תשמישו ולכן אין חוששים כל כך להכשירו לפי מיעוט תשמישו. שבת שלום ומבורך.

ובעיקר לספר לבנינו על יציאת מצרים ונפלאות ה' כי זו עיקר מצות "והגדת לבנך" ועל ידי כך יחדיר בבניו אמונת ה' וראת שמים. ולכן יש לשים דגש מיוחד להנהיגה זו ע"י שהילדים ינחו בערב החג וכן ישארו ערים.

אכילת מצה מצוה מדאורייתא לאכול מצה בליל פסח, ולכתחילה צריך לאכול "בליל הסדר" דווקא "מצות שמורות" משעת קצירה מ"עבודת יד" (המצות העגולות) שנעשו "לשם מצת מצוה", **ולא די שיקנה רק ג' מצות לקערת ליל הסדר, אלא כל בני הבית צריכים לאכול בליל הסדר [כשלוש או ארבע כזיתות, שכל כזית 30 גרם] ממצות שמורות עבודת יד בהסיבה.** אבל בשאר ימות חג הפסח יכולים לאכול גם "מצות מכונה" (המרובעות).

אכילת מרור המרור שלמנהגנו הוא ה"חסה", וכן ב"כרפס" שאוכלים מהם בליל הסדר, **צריכים להזהר לנקותם היטב מתולעים.** ולכן יקנה מארזות כשרות כחברת "חסלט" וכדו' לאחר שטיפה כדת. וכן יש להזהר בזה בכל ימות השנה.

ארבע כוסות חובה על כל בני הבית אנשים ונשים לשתות בליל הסדר ד' כוסות יין בסדר ההגדה. ואם קשה עליהם שתיית היין ישתו מיץ ענבים טבעי (תירוש בציר וכדו') ובכל ימות השנה יש להקפיד לשיטת השו"ע לשתות יין שרובו יין.

חול המועד קדושתו רבה שנקרא "מקרא קודש", ולכן אסור במקצת מלאכות חוץ מדבר האבד וכי"ב. וכמ"כ כשהולך לטייל וכדו' ילך למקומות שאין בהם חשש פריצות ל"ע, וכן ירבה בלימוד תורתנו הקדושה.

ספירת העומר החל ממוצאי יו"ט א' מתחילים לספור "ספירת העומר" וכל אדם ישתדל לבל ישכח יום אחד מלספור, אלא יספור יום ביומו בזמן, עד ליום מתן תורתנו הקדושה.

לבדיקה ואין חיוב לנקותם אלא רק שידע שאין שם חמץ בעין שיעור כזית, אבל במקומות שיתכן שיגיע לשם אוכל כגון המטבח והמקרר יש לנקותם באופן שלא יכשל חס ושלום באכילת חמץ כי לגבי אכילה אין לזה שיעור והחמץ אסור בכל שהוא, לכן כל המקומות שאוכלים בהם ינקם היטב עם חומר ניקוי, והגז או הכיריים וכן התנור צריך הכשר כדון וישאל שאלת חכם ויבדוק היטב התיקים שאפשר שנשאר בהם חמץ, ויגיעו אל חג הפסח בנחת וכמובן שצריך כל אדם לתת יד מסייעת ולהרגיל גם הילדים לכן, והעיקר שיהיה הכל בשמחה ובאהבה לכבוד ה' יתברך.

מקורות: שנינו במשנה במסכת ע"ז (דף ע"ה) הלוקח כלי תשמיש מן הגוי את שדרכו להטביל יטביל להגעיל יגעיל ללבן ילבן וכו', וכן נפסק גם לגבי פסח בשר"ע (סימן תנ"א סעיף ד') כבולעו כן פולטו כלומר כדרך השימוש של הכלי כך הכשרתו, אם דרך בישולו בקר די לו בשטיפה, אם בכלי ראשון על האש דרכו, צריקהגעלה ואם על האש ממש בלי אמצעות נוזלים צריך להכשירו בליבון באש עד שיהיו ניצוצות ניתנים ממנו, אמנם לגבי פסח נחלקו רבותינו הראשונים האם דינו כגיעולי עובדי כוכבים או שיש לחלק בדבר, שגיעולי עובדי כוכבים הכלי בלע איסור אבל חמץ קל יותר כיוון שכשנבלע האיסור החמץ היה מותר באכילה ואם כן נחשב שהיתרא בלע והוא כמו נותר ולא יצטרך ליבון גם בדבר שדרך להעבירו באש וכו"ה דעת התוס' שם ועוד רבים מן הראשונים ומאידך כתבו הרמב"ן ועוד שגם חמץ נחשב איסורא בלע כיוון שחמץ שמו עליו, ובדעת מרן השו"ע כתב בחז"ע פסח שלכתחילה יש להחמיר וכלי שמשמשים בו בלי נוזלים כשיפודים, צריך ללבנו אבל בדיעבד או כשיש לנו עוד

להסתפר ביום י"ג בניסן, ולא למחרת היום. ומותר לגזוז צפרניו בערב פסח אחר חצות, וכן מותר לצחצח נעליו, וכן מותר לגהץ בגדים במגהץ חם.

תענית בכורות הבכורים הזכרים צריכים להתענות בערב פסח, אלא שאם משתתפים הם בסיום מסכת פטורים מלהתענות. **אבל לא מועיל שישלחו אדם שיביא להם עוגה ויין מהסיום, אלא עליהם לשמוע את הסיום ולהשתתף בו,** ולאכול שם "כזית" מהכידור. שבה הופסקה תעניתם. ומי שנולד לו בן בכור זכר, [יש אומרים שהאב מתענה במקום בנו עד שיגדל]. ולכן יש לאב להשתדל לשמוע הסיום, ולאכול כזית בסעודת מצוה, לפטור עצמו מן התענית. **אכילה בערב פסח** אסור לאכול מצה ביום י"ד בניסן [מעמוד השחר], כדי שיאכל המצה לתיאבון בליל פסח, אבל מותר לאכול מצה בליל י"ד בניסן. **ומותר לאכול בערב פסח מצה מבושלת או מטוגנת** ומכל שכן אם נתבשלה מלפני ערב פסח. וכן מצה מפוררת שנתבשלה, מותר לאוכלה בערב פסח. **והברכה על מצה מבושלת,** אם אוכל חתיכה שיש בה כזית, מברך "המציא" וברכת המזון, אף שאין בה תואר מצה. אבל אם אין בכל חתיכה כזית אף שיש בו תואר מצה, אינו מברך אלא בורא מיני מזונות וברכת מעין שלש.

ב יש נוהגים להחמיר שלא לאכול מרור בערב פסח, כדי שיאכלו המרור בליל פסח לתיאבון. ואנו לא נהגנו להחמיר בזה. ויש נוהגים להחמיר גם שלא לאכול בציצים בערב פסח, ואין למנהג זה יסוד על פי ההלכה,

ומשעה עשירית ביום ולמעלה, אסור לאכול אפילו מצה עשירה, כדי שיוכל לאכול המצה בליל פסח לתיאבון. ומותר לאכול פירות וירקות, וכן תבשיל ואורז, גם לאחר שעה עשירית, ובלבד שלא ימלא כריסו מהם לאכול ולשבוש.

"והגדת לבנך" יהא שולחנו ערוך "בליל הסדר" בכלים נאים. וינהג בליל זה בשמחה וחדווה, וח"ו שלא יכעס וכדו', ויקיים בהידור את כל פרטי הסדר.

שאלת ידידנו האהוב והנחמד **רועי זקן** ה"ו, בעניין מנגל שהשתמשו בו פעמים בודדות בחמץ, האם צריך הכשרה ומה הכשרתו ?

המנגל אע"פ שנועד לצליית בשר צריך הכשרה כדון כיוון שמשמשים בו לעיתים לחימום פיתות וכן הבשר עצמו - אם משתמשים בבשר מעובד יש בו חמץ ממש וכן בתבלינים וכיוצא בהם.

ואפילו השתמשו בו פעם אחת בזה צריך הכשרה להוציא החמץ הבלוע בו. דרך השימוש בו הוא ללא נוזלים, ולכן הרוצה להשתמש במנגל בפסח צריך להכשיר את הרשת ואת דפנות המנגל לכתחילה על ידי ליבון חמור באש כלומר שיהיו ניצוצות של אש ניתנים ממנו. ואם חושש שיהיה על ידי זה יקנה רשת חדשה לפסח.

וידוע מה שכתבו גורי האר"י ז"ל, שמי שנהנה בפסח אפילו ממשו חמץ מובטח לו שלא יחטא כל השנה. ורמז רמזו בזה "ושמרתם את המצות" - ושמרתם את המצוות, מי שנהנה בעניין המצות כלומר שלא להיכשל מחמץ כלל מקבל עזרה וסיוע גדול מהשמים שלא יבוא חטא על ידו.

ובאמת אנו רואים את נשות ישראל מכל העדות והחוגים שטורחות הרבה למען אשר לא ישאר רושם של חמץ, ושכרם מן השמים וכבר ידוע שהרבי מברדיצ'ב היה אומר שנבראים מחומרי הניקוי מלאכים מליצי יושר.

אמנם צריך לדעת מה חומרא ומה עיקר הדין, שלהלכה יש לסדר את חדרי הבית שיהיו מוכנים

המשך - מורנו ורבנו הלכה למעשה

היטב להכשירו לפסח.

ת. כלי חרס וכלי פורצלן לא מועיל להם שום הכשר, אם השתמשו בהם בחמין במשך השנה. **והכיר ש במטבח,** אפ' הוא מחרסינה, יערה עליו רותחים ומותר להשתמש בו בפסח. [ונכון לערות ג' פעמים]. **והשיש של מטבח,** יערה עליו רותחים. ויש מחמירים לצפותו בנייר כסף בפסח, והוא חומרא בלבד.

ט. כלי עץ ואבן, וכלי עצם, ופלסטיק, שנשתמש בהם בחמין, דינם ככלי מתכות להכשירם בהגעלה, כדרך תשמישן כך הכשרן. **וכלי זכוכית** למנהג הספרדים אינם בולעים ואינם פולטים כלל, ואינם צריכים הכשר לפסח כלל. **וכן כלי פירקס ודורלקס** שמבשלים בהם על האש, מותרים בשטיפה והדחה בלבד.

י. השולחנות שאוכלים עליהם, אם הם מכוסים תמיד במפה די להם בניגוב היטב, ויכסם במפה נקיה, ודין. ואם אוכלים עליהם ממש, נוהגים לערות עליהם רותחים. ואם חושש שיתקלקלו, יוכל להשתמש בהם בפסח, על ידי מפה חדשה, או נקיה. **והמפה שאוכלים עליה במשך השנה,** הכשרתה בכיבוס במים חמים שהיד סולדת בהם. **ומכונת בשר** צריכה הגעלה, לאחר ניקוי היטב. ונכון שאת החלק המנקב יתנוהו על האש.

טבילת כלים כל כלי מתכות וכלי זכוכית [שהם חדשים], אם קנאם מגוי או שהמפעל המייצר (בח"ל) הוא של גויים, צריכים להכשירם לפני השימוש בהם על ידי שיטבילים במקווה טהרה. והלכה זו שייכת לגבי כל ימות השנה.

עשיית מלאכה אסור לעשות מלאכה בערב פסח אחר חצות היום. אבל קודם חצות תלוי הדבר במנהג המקומות, ויש אומרים שמנהג ירושלים שלא לעשות מלאכה גם קודם חצות היום, ולכן יש להורות לתושבי ירושלים, להעדיף לכתחילה

אתי בעקת את תפילין לאחרינה ? בדיקת תפילין ביביע אומר